

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
כ"א ב ²	מכ"א	מהדרין כל אחד	ת"ר: מצות חנוכה נר איש וביתו, והמהדרין נר לכל אחד, והמהדרין מן המהדרין: לב"ה - יום ראשון מדליק אחד, מכאן ואילך מוסיף והולך. הלכה: בלילה הראשון מדליק אחד, ומכאן ואילך מוסיף והולך, אפילו בני הבית מרובין. רמ"א: כל אחד מבני הבית מדליק.
כ"ב א ³	מכ"ב	מכבה בהדלקה מנר לנר לרב	איתמר: רב אמר: אין מדליקין מנר לנר, ושמואל אמר: מדליקין. טעמא דרב - משום ביזוי מצוה או משום אכזושי מצוה. אמר אביי: כל מיילי דמר עביד כרב, לבר מהני תלת דעביד כשמואל: מדליקין מנר לנר... הלכה: מותר להדליק מנר לנר.
כ"ג א ¹	מכ"ג	מכשירים גדול בהדלקה	והשתא דאמרינן הדלקה עושה מצוה, הדליקה חש"ו - לא עשה כלום. הלכה: נר חנוכה שהדליקו חרש, שוטה או קטן או גוי - לא עשה כלום, עד שידליקנו מי שהוא חייב בהדלקה. ויש אומרים שבקטן שהגיע לחינוך מותר.
כ"ד א ³	מכ"ד	מכבדים ד' תפילות את חנוכה	אבעיא להו, מהו להזכיר של חנוכה במוסף? רב הונא אמר לא מזכיר, ר' יוחנן אמר מזכיר. והלכה כר' יוחנן. הלכה: מזכירין חנוכה בכל ד' תפילות היום כולל במוסף, שכיוון שהיום התחייב בד' תפילות מזכיר בכלם.
כ"ה ב ²	מכ"ה	מכבדים השבת ברחיצה	אמר רב: רחיצת ידים ורגלים מצוה, מאי מצוה? שכך היה נוהג ר' יהודה בר' אלעאי - מביאים לו עריבה חמין ורוחץ פניו ידיו ורגליו. הלכה: מצוה על אדם לרוחץ פניו ידיו ורגליו במים חמים בערב שבת.
כ"ו א ³	מכ"ו	מכשירים כולם	רבי ישמעאל אומר: אין מדליקין אלא ביוצא מן הפרי. רבי טרפון אומר: אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד. עמד רבי יוחנן בן נורי על רגליו ואמר: ומה יעשו אנשי בבל שאין להן שמן שזמשומין... אלא, אין לך אלא מה שאמרו חכמים אין מדליקין. הלכה: מדליקין בכל השמנים.
כ"ז א ³	מכ"ז	מכלאיים זהר	רב פפא אמר: אף כל (צמר ופשתים) - לאתווי כלאים (שרק בצמר ופשתים הוי כלאים). כלאים בהדיא כתיבי? "לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדיו"?... אלא דרב פפא בדוותא היא. הלכה: יש להיזהר מלבישת צמר פשתים יחדיו דהוי כלאי בגדים.
כ"ח ב ¹	מכ"ח	מכשרות חיבורן בגידין	תני רב יוסף: לא הוכשרו במלאכת שמים, אלא עור בהמה טהורה בלבד, למאי הלכתא? לתפילין - בהדיא כתיב... אלא לכורכן בשערן ולתופרן בגידין - הא נמי הלכה למשה מסיני. הלכה: הלכה למשה מסיני לכרוך הקלף בשער ולתפור הבתים בגידים מבהמה טהורה.
כ"ט א ¹	מכ"ט	מכוונות טמא	תני רב יוסף: "שלוש על שלוש מצומצמות". למאי הלכתא? לענין טומאה, דתנן: ג' על ג' שאמרו - חוץ מן המלל (שבשולי הבגד) דברי רבי שמעון, וחכ"א ג' על ג' מכוונות (עם המלל). הלכה: בגד ג' על ג' אצבעות כולל המלל מקבל טומאה.
ל' א ¹	מ"ל	מכבין לחולה	במשה: המכבה את הנר מפני שהוא מתיירא מפני נכרים ומפני ליסטים ומפני החולה שישן - פטור. לעולם בחולה שיש בו סכנה, ובדין הוא דליתני מותר. הלכה: המכבה את הנר לחולה שיש בו סכנה - מותר לכתחילה אם מועיל לו בכך.